

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0344 van 13 mei 2014
in de zaak 1213/0427/SA/4/0399

In zake: 1. de heer **Oscar G. STAPPERS**
2. mevrouw **Hanife YILMAZ**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Ludwig SOL
kantoor houdende te 2300 Turnhout, Gemeentestraat 4 bus 6
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:* de heer **Kees VAN GESTEL**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Guy SCHIEPERS
kantoor houdende te 3700 Tongeren, Henisstraat 15
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 6 maart 2013, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 20 december 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomen partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ravels van 18 september 2012 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het bouwen van een melkveestal, een jongveestal en sleufsilo's.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te Ravels, Beekseweg 62 en met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie B, nummers 62A, 62D, 62E en 62F.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met het arrest van 20 augustus 2013 met nummer S/2013/0193 heeft de Raad de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen wegens het ontbreken van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en werd de behandeling van de vordering tot vernietiging toegewezen aan de vierde kamer.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

Het schorsingsarrest van 20 augustus 2013 met nummer S/2013/0193 is aan de verzoekende partijen betekend met een aangetekende brief van 27 augustus 2013.

De verzoekende partij heeft met een aangetekende brief van 30 augustus 2013 tijdig een verzoek tot voortzetting ingediend overeenkomstig artikel 4.8.19, tweede lid VCRO.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 18 maart 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Mathias VAN DE VYVERE die loco advocaat Ludwig SOL verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Charlotte CALLIAUW die loco advocaat Guy SCHIEPERS verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij is schriftelijk verschenen.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De heer Kees VAN GESTEL verzoekt met een aangetekende brief van 3 april 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 13 mei 2013 de tussenkomende partij toegelaten om in de debatten tussen te komen.

Er bestaat geen noodzaak te oordelen over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst aangezien, zoals hierna zal blijken, het beroep zonder voorwerp is geworden.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging – Voorwerp van het Beroep

1.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de verwerende partij aan de tussenkomende partij de met de bestreden beslissing corresponderende milieuvergunning heeft geweigerd op 4 juli 2013.

2.

Artikel 4.5.1 VCRO, zoals gewijzigd bij decreet van 16 juli 2010, luidt als volgt:

“§1. Een stedenbouwkundige vergunning voor een inrichting waarvoor een milieuvergunning vereist is, wordt voor de toepassing van artikel 5, §2, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning beschouwd als :

- 1° definitief verleend: vanaf de datum waarop van de stedenbouwkundige vergunning gebruik kan worden gemaakt overeenkomstig artikel 4.7.19, §3, artikel 4.7.23, §5, dan wel artikel 4.7.26, §4, tweede lid;*
- 2° definitief geweigerd: vanaf de datum waarop in laatste administratieve aanleg beslist werd om de stedenbouwkundige vergunning niet af te leveren.*

§2. Een stedenbouwkundige vergunning voor een inrichting, waarvoor een milieuvergunning nodig is of die onderworpen is aan de meldingsplicht conform het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, wordt geschorst zolang de milieuvergunning niet definitief werd verleend overeenkomstig artikel 5, §1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning of de melding niet is gebeurd. Als het gaat om met toepassing van artikel 4.2.2 meldingsplichtige handelingen, wordt de uitvoerbaarheid van de melding opgeschort.

*.
In het geval, vermeld in het eerste lid, gaat de termijn van twee jaar, bepaald in artikel 4.6.2, §1, eerste lid, 1°, pas in op de dag dat de milieuvergunning definitief wordt verleend, respectievelijk de melding is gebeurd.*

Wordt de milieuvergunning evenwel definitief geweigerd in de zin van artikel 5, §1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, dan vervalt de stedenbouwkundige vergunning van rechtswege. Het verval van de stedenbouwkundige vergunning wordt door de instantie die de milieuvergunning heeft geweigerd onverwijld meegedeeld aan de aanvrager en de overheid die de stedenbouwkundige vergunning heeft verleend. Als het gaat om met toepassing van artikel 4.2.2 meldingsplichtige handelingen, kunnen deze handelingen niet worden uitgevoerd.”

Artikel 5, § 1 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, bepaalt:

“De stedenbouwkundige vergunning voor een inrichting waarvoor een milieuvergunning nodig is of die onderworpen is aan de meldingsplicht, wordt geschorst zolang de milieuvergunning niet definitief werd verleend of de melding niet is gedaan. Als het gaat om met toepassing van artikel 4.2.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening meldingsplichtige handelingen, wordt de uitvoerbaarheid van de stedenbouwkundige melding opgeschort.

De milieuvergunning wordt beschouwd als definitief verleend nadat de termijn om een administratief beroep in te dienen, met toepassing van artikel 23, verstreken is, of nadat de milieuvergunning door de vergunningverlenende overheid in beroep is verleend als administratief beroep werd ingesteld.

Als de stedenbouwkundige vergunning wordt geschorst, gaat de termijn, vermeld in artikel 4.6.2, § 1, eerste lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening in op de dag dat de milieuvergunning definitief wordt verleend of de melding is gebeurd.

Als de milieuvergunning definitief wordt geweigerd, vervalt de stedenbouwkundige

vergunning van rechtswege. Als het gaat om met toepassing van artikel 4.2.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening Meldingsplichtige handelingen', kunnen deze handelingen niet worden uitgevoerd.

De milieuvergunning wordt beschouwd als definitief geweigerd nadat de termijn om een administratief beroep in te dienen, met toepassing van artikel 23, § 3, verstreken is, of nadat de milieuvergunning door de vergunningverlenende overheid in beroep is geweigerd als een dergelijk administratief beroep werd ingesteld.

Het verval van de stedenbouwkundige vergunning wordt onverwijld meegedeeld aan de aanvrager en de overheid die de stedenbouwkundige vergunning heeft verleend. Het verval van de stedenbouwkundige vergunning wordt bekendgemaakt aan het publiek. De Vlaamse Regering stelt hiervoor nadere regels vast.”

Uit deze bepalingen volgt dat de stedenbouwkundige vergunning van rechtswege vervalt wanneer de milieuvergunning, zoals ten dezen, in administratief beroep is geweigerd.

3.

De Raad kan enkel vaststellen dat, ingevolge de definitieve weigering van de corresponderende milieuvergunning op 4 juli 2013, de stedenbouwkundige vergunning die het voorwerp uitmaakt van de bestreden beslissing van rechtswege is vervallen.

Het beroep van de verzoekende partij is derhalve zonder voorwerp.

4.

Het komt gepast voor de kosten ten laste te leggen van de tussenkomende partij.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan voorwerp.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 550 euro, ten laste van de tussenkomende partij.
3. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 13 mei 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,
met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Heidi HUANG

Nathalie DE CLERCQ